

Suy xét

Ông vua nọ, trong một chuyến vi hành, ngày kia nghe tiếng rao của một người bán dạo:

- Bài học giá ngàn lượng vàng... đây!

Ngạc nhiên, nhà vua sai người dò la thì biết người rao bán là một ông lão, ông không “điên” như người ta nhạo, trái lại vẻ “tiên phong đạo cốt” nói lên ông không phải người tầm thường. Nhà vua giả dạng đến hỏi:

- Bài học gì mà giá đắt đến thế?

Ông lão ngắm người hỏi một lúc, đáp:

- Nó giúp người ta vượt khổ, thoát lầm, đạt vinh... nên mới đắt.

Không tin, nhưng đầu óc vua cứ lờn vờn... Hồi cung, nhà vua cho mời ông lão đến:

- Ta chấp nhận hoặc bị lừa hoặc ta sẽ được bài học quý...

Nói xong truyền trao ngay một ngàn lượng vàng cho ông lão. Ông lão kính cẩn giao vua một tấm lụa, bên trong chỉ viết vắn vắn mấy chữ: “Làm gì cũng phải suy xét hậu quả”.

Đọc xong vua có cảm giác mình bị lừa, nhưng không thể nuốt lời, đành chịu.

Từ đó, vì giận mình ngu, vì xót của... vua bị câu chữ ấy ám ảnh mãi... giá chỉ tốn vài lượng vàng thì quên ngay được; lâu ngày bị nhập tâm, làm gì nhà vua cũng đều suy xét hậu quả cẩn thận. Vua dần thay đổi tốt lên. Nhân cách ấy khiến đời sống thần dân được tốt lên theo.

Chuyện trên gợi suy nghĩ: - làm gì thì ai cũng biết suy xét hậu quả... vậy mà vẫn không luôn tốt lên – do suy xét hậu quả lệch chuẩn? – vậy chuẩn nào là đúng?

Thật vậy! Ai mà không biết suy xét hậu quả... nhất nữa người tu, người phục vụ, kẻ thiện nguyện...

Nhưng hễ ai suy xét hậu quả theo chuẩn cầu danh, cầu lợi, theo đuôi, ganh đua, hình thức... đều lệch chuẩn.

Suy xét hậu quả theo chuẩn Chúa Kitô dạy thì đúng và không “xây nhà trên cát” (Mt 7,26); tức làm gì cũng suy xét hậu quả: đã thực theo Chúa chưa? vì theo Chúa mới nên trọn lành; trọn lành là lý tưởng đời người.

Suy xét hậu quả lệch chuẩn khiến lệch cả tư duy như “bỏ mình” còn ôm theo dục vọng, “vác thập giá” ngồi ô tô, “theo Chúa” đòi đi đường cao tốc v.v...

Chuẩn đã thực theo Chúa chưa?, theo Chúa là yêu thương như Chúa, yêu thương là bác ái; vậy suy xét hậu quả theo chuẩn đã thực theo Chúa chưa? là chuẩn bác ái tức cái Đạo. Ai người Công giáo đều biết Đạo.

“Vi học nhật ích, vi Đạo nhật tổn” (theo học ngày một thêm, theo Đạo ngày một bớt). Suy xét hậu quả theo Đạo (Bác ái) ngày một bớt dục vọng. Mỗi cho, mỗi “cho” đi tật xấu.

NK